

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1473/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца Општине Бољевац, коју заступа Првобранилаштво општине Бољевац, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милена Јанковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 462/20 од 11.12.2020. године, у седници већа одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 462/20 од 11.12.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 462/20 од 11.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 606/2019 од 24.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга по основу закупа комплекса зграда у насељу ..., за период од 08.02.2019. године до 30.06.2019. године, исплати износ од 163.400,10 динара са законском затезном каматом од 15.07.2019. године до исплате, док је део тужбеног захтева којим је тражена исплата законске затезне камате почев од 30.06.2019. године, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 51.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 462/20 од 11.12.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 606/2019 од 24.07.2020. године у усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, зато што спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана, већ везано за конкретно чињенично

стање у решавању спорног односа странака. Такође, нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора у износу 187.473,66 динара, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности у смислу члана 468. Закона о парничном поступку. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности, није дозвољена ревизија.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић